

L'evolució de l'arbitratge

Grup de Debat amb experts vinculats al bàsquet
Barcelona, 26 de febrer de 2024

Federació Catalana
de Basquetbol

Grup de Debat

Federació Catalana
de Basquetbol

La Federació Catalana de Basquetbol (FCBQ) i l'Associació Catalana d'Entrenadors i Entrenadores de Basquetbol (ACEEB) van organitzar, el passat dilluns 26 de febrer de 2024, la setena sessió del Grup de Debat. El tema escollit va ser **'L'evolució de l'arbitratge'**.

La direcció i la coordinació d'aquesta iniciativa resideix en la inquietud d'Eduard Portela, president d'honor de l'ACB, i d'Àngel Palmi, director esportiu de la FEB durant 22 anys, de tenir un espai per conversar, parlar i debatre de bàsquet, de manera periòdica.

Ferran Aril

President de l'FCBQ

La vessant arbitral és una peça clau dins del món del bàsquet. Es tracta d'un col·lectiu que ha tingut la capacitat d'evolucionar constantment per adaptar-se als nous temps i contribuir a l'evolució del bàsquet amb la voluntat de protegir el joc perquè mantingui el seu esperit inicial. Alguns dels àrbitres que han participat en aquesta sessió del Grup de Debat s'han convertit en persones referents per a les següents generacions. Les seves aportacions són d'un gran valor. Des de la Federació Catalana de Basquetbol (FCBQ) sempre hem intentat posar l'accent en la formació per assegurar uns bons estàndards de qualitat. La nostra realitat és molt enriquidora i diversa, ja que hem de vetllar per totes les edats i categories arreu del territori.

Eduard Portela

Impulsor del Grup de Debat i president d'honor de l'ACB

Després de sessions dedicades a la formació d'entrenadors i jugadors, hem cregut important debatre sobre un component tant essencial com els àrbitres. El tema arbitral sempre genera debat i una sessió com aquesta és enriquidora perquè tothom té la capacitat d'aixecar la vista i buscar elements interessants que serveixin per fer evolucionar el bàsquet.

Tant l'Àngel Palmi com jo seguim agraïts pel suport que tenim tant des de l'FCBQ i el seu president Ferran Aril com per la col·laboració de l'ACEEB per facilitar l'organització d'aquestes interessants sessions que ens permeten debatre entre persones molt diferents, però que el bàsquet manté unides.

Ferran Peña

President de l'ACEB

L'evolució del bàsquet no es pot entendre sense l'arbitratge, que ha ajudat a protegir el joc i ha contribuït a fer evolucionar el nostre esport al llarg dels anys. Era de justícia dedicar una sessió del Grup de Debat a aquesta temàtica, ja que sempre que el col·lectiu dels entrenadors i dels àrbitres som capaços d'interactuar en espais comuns apareixen moltes sinèrgies interessants. El debat és enriquidor i molt útil. Crec que els grans beneficiats d'iniciatives com aquesta són els jugadors i les jugadores.

Santiago Fernández

Exàrbitre

La meva experiència com a àrbitre va començar l'any 1954 i es va allargar fins al 1973. Després vaig ser director d'arbitratge de l'ACB. No havia jugat mai a bàsquet i al principi em feia un embolic amb el valor de les cistelles. L'evolució ha anat molt lligada al número d'àrbitres. Abans ho havia de fer un tot, des de comprar-se la roba fins a aconseguir un xiulet. Hem acabat amb tres àrbitres a la pista, amb els avantatges que això comporta per cobrir tots els angles visuals de la pista.

Quan vaig ser internacional, acostumàvem a fer col·loquis per posar en comú coses i discutir sobre les regles de joc. Les converses eren interminables. L'objectiu dels canvis de normativa sempre tenien a veure amb la voluntat de fer el joc més dinàmic. Normalment acostumaven a coincidir amb un cicle olímpic. Crec que els canvis han servit per fer evolucionar el joc de manera molt positiva. L'última innovació ha sigut l'Instant Replay. Els entrenadors i els jugadors sempre busquen la manera d'aprofitar qualsevol situació que permeti el reglament per tenir més opcions de guanyar els seus partits.

José Antonio Martín Bertran

Exàrbitre
Director d'arbitratge de l'ACB

Si parlem de les innovacions, les últimes tenen a veure amb l'Instant Replay i amb la seva incidència en els partits. La majoria de situacions que es revisen tenen a veure amb un mal funcionament del crono. És un moment d'estrès extra per als àrbitres. Jo considero que és una evolució positiva, però ara mateix està en mans dels entrenadors i els jugadors. Només hi ha set casos en què l'àrbitre hi pot anar de mutu propi. La resta depèn dels entrenadors, que poden demanar challenges. La competició dona el protagonisme als entrenadors i alguns ho aprofiten per demanar temps morts encoberts.

La majoria de les regles de l'ACB estan consensuades amb els entrenadors i els directors tècnics. Tothom està implicat en treballar perquè la filosofia sigui la més adequada. L'evolució sempre és positiva, però els challenges tan sols tenen dos anys de vida i sempre es pot afinar la norma. La sensació és que el partit s'atura massa.

El col·lectiu dels àrbitres sempre ha sigut molt innovador. El risc és que la tecnologia ens doni una estabilitat mal entesa. No ha de servir d'excusa per no sortir de la zona de confort. La tecnologia ens ha d'ajudar, però no s'ha de convertir en un comodí. L'èxit és treballar en equip.

Pilar Landeira

*Exàrbitre
Directiva responsable
del Comitè d'Àrbitres*

Cada vegada hi ha més partits. La Federació Catalana va tenir l'altre dia 2.520 partits en un mateix cap de setmana. Això obliga el Comitè d'Àrbitres a tenir una feina molt estructurada. Primer es produeix la captació, després la formació i, per acabar, la confiança. Una vegada les persones han adquirit les habilitats necessàries per arbitrar, se'ls ha de donar la confiança necessària per continuï la seva carrera arbitral. Des que jo vaig començar a arbitrar l'any 1974, la societat ha evolucionat molt. L'esport era androcèntric i era molt estrany veure una dona arbitrant. Ara estem en una fase molt important d'empoderament de les dones. Quan es detecta que una persona es pot convertir en una gran àrbitra, se li ha de donar molta confiança. Es pot parlar de discriminació positiva. El treball és igual que amb homes i l'únic que canvia és l'última part.

La formació ha canviat molt. Abans, l'accés a la informació era molt diferent. A partir dels anys 90 tot va canviar i es va començar a difondre informació de com aplicar les regles i com valorar els contactes. Es va produir un salt qualitatiu que va derivar en l'explosió de l'arbitratge espanyol, que es va convertir en una referència a Europa. Si els àrbitres tenen més qualitat, la competició també millora. Invertir en l'arbitratge és invertir en la qualitat de la competició.

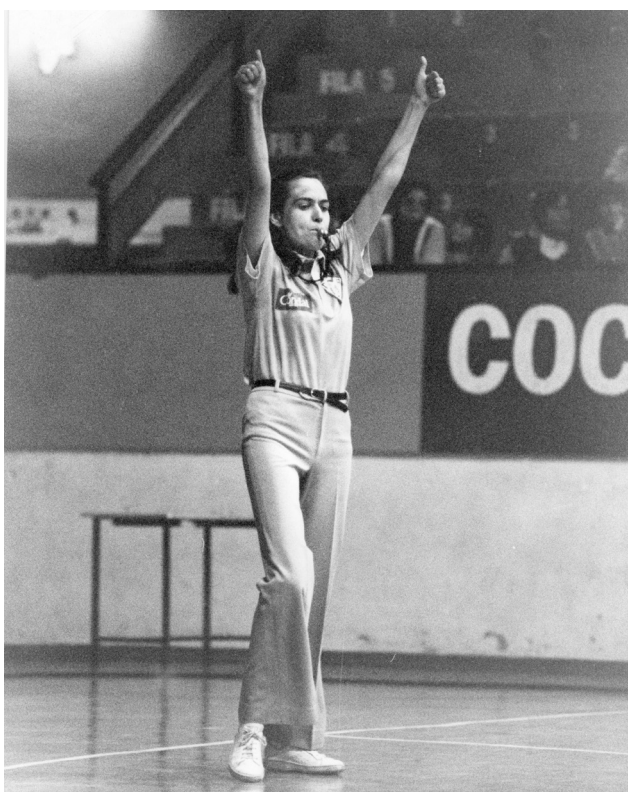

Víctor Mas

Exàrbitre

Em vaig iniciar en l'arbitratge quan tenia 17 anys. Havia jugat a bàsquet, però era molt dolent. La formació arbitral ha evolucionat molt des d'aleshores. Quinze dies després de fer un curs, anaves a un camp. La segona o la tercera vegada t'enviaven a un camp conflictiu. Si superaves la prova, ja servies per arbitrar. Avui en dia tothom té la possibilitat de arribar a la informació, però la gran diferència és l'acompanyament que rep l'àrbitre. La FIBA no enviava informes als àrbitres. Actualment, en canvi, els àrbitres poden obtenir molta ajuda per evolucionar. Necessiten tenir algú al costat que utilitzi la tecnologia per ajudar-los a millorar.

La perfecció no existirà mai perquè hi ha decisions que són subjectives i interpretables. La tecnologia ha de ser una eina per resoldre coses que l'àrbitre no pot veure. El que no podem pretendre és utilitzar l'Instant Replay per tornar a arbitrar situacions que ja hem valorat en directe. Aquest és el gran fracàs del bàsquet perquè el partit s'atura constantment.

Josep Marcé

Exàrbitre

La diferència entre els arbitratges de quan jo vaig començar (1966) als d'ara és que l'educació esportiva ha canviat. La seguretat dels àrbitres no estava garantida. Tot això era per la falta d'educació esportiva. Per sort, això ha canviat i ara es pot anar a qualsevol pista.

Del bàsquet actual hi ha dues coses que no m'agraden. L'Instant Replay es va posar en marxa per unes situacions molt concretes i ara hem caigut en un excés que és contraproduent. Els partits s'allarguen massa. El segon aspecte és la imatge que ha de tenir un àrbitre per donar exemple, que és molt important. Avui en dia crec que s'ha perdut una mica.

Aíto García Reneses

Entrenador

Els àrbitres són molt més neutrals que ho eren antigament. Això és un tema positiu, però tinc la sensació que es permeten massa protestes i que això transmet una imatge dolenta.

L'Instant Replay té una importància relativa perquè s'acabarà canviant. Quan entra una norma que crea més problemes que avantatges, es canvia. Hem de pensar com fer evolucionar el sistema. Jo posaria l'accent en altres situacions. Hi ha aspectes de l'arbitratge que es poden millorar, com els contactes o els bloquejos. Són difícils, però tinc la sensació que massa sovint hi ha errades.

Xavier Boix

*Entrenador
Directiu ACEEB*

Els entrenadors hauríem de tenir més respecte pels àrbitres perquè, encara que sigui una obvietat, si no hi ha àrbitres no hi ha partit. Hem de tenir més empatia amb els àrbitres i ells han de tenir més empatia amb els entrenadors, especialment en el bàsquet de categories inferiors. Els àrbitres haurien de fer un esforç per ser més dialogants. No podem permetre que no hi hagi diàleg.

La gran majoria de partits estan arbitrats per només un àrbitre i això és molt difícil. El passat mes de desembre em vaig treure el curs d'àrbitres i porto dos mesos xiulant cada dissabte. Considero que seguir el joc és molt difícil.

Xavi Rodríguez

Director Tècnic FCBQ

El bàsquet ha evolucionat i és molt més físic que abans. La tendència és deixar jugar i això és un risc perquè pot generar confusió. Una cosa que em preocupa és que cada competició té les seves normes i no s'aconsegueix homogeneïtzar les coses. Cadascú té el seu reglament.

A la Federació Catalana intentem fer coses conjuntes entre el Comitè Tècnic i el Comitè d'Arbitratge. L'empatia és molt important. Tots ens hauríem de posar a la pell dels altres. Això va lligat al respecte i a les actituds. Tothom es pot equivocar, però la línia vermella que no es pot sobrepassar és la de les actituds que estan fora de lloc. Una situació que a mi no m'agrada és veure com en alguns Campionats d'Espanya els àrbitres marxen quan s'acaben els partits sense saludar els dos equips. No sé qui els ha donat aquesta instrucció, però és equivocada.

Cindy Lima

Exjugadora
i analista d'Esport3

La quantitat de bloquejos en atac que són sancionats amb faltes és molt gran. No és normal que els pivots no puguin fer bloquejos Crec que les normes i la manera d'aplicar-les s'haurien de revisar per no penalitzar els jugadors interiors. A més, l'Instant Replay s'hauria d'acotar. No pot ser que els àrbitres triguin tant a l'hora de prendre una decisió. Crec que s'hauria de reduir el nombre de vegades que se'n pot fer ús i el temps màxim per realitzar la revisió. El partit no l'arbitra l'Instant Replay sinó l'àrbitre. Ha de prevaldre el criteri arbitral.

Quan jo era petita, mai m'arbitraven dones. La situació ha evolucionat, però m'agradaria veure dones arbitrant finals al màxim nivell. En canvi, la part negativa és que els àrbitres tenen més pressió per part dels clubs.

Josep Claret

Entrenador

El bàsquet és un model d'innovació constant i sempre ha evolucionat, però potser ara ens hem passat de voltes. Hem copiat massa coses dels Estats Units, com els dobles o les passes. L'Instant Replay s'ha de reajustar de manera claríssima perquè, si no, anirem perdent espectadors.

El comportament no sempre és adequat i una cosa és permetre el diàleg i l'altra deixar protestar contínuament. De vegades veig comportaments en partits de formació que no m'agraden, tant a les pistes com a les graderies. Els clubs no ho haurien de permetre.

Pere Sust i Arimón
A.S. Ambrosiana - Selecció Espanyola, 8/12/1929

Blas Sorribas
Barcelona - Brusel·les, III Torneig Ciutat de Barcelona, 1951

Mireia Capdevila

*Responsable
de Seleccions de l'FCBQ*

Les noves tecnologies han ajudat els entrenadors i les entrenadores a guanyar temps i, en canvi, en el món de l'arbitratge és diferent. Jo no soc partidària del tot o res, però crec que s'hauria d'ajustar en quin moment es poden revisar les situacions. Una de les errades que sovint es comet és que no hi ha prou actualització entre el reglament i la seva execució, ja sigui per part dels àrbitres, dels entrenadors o dels jugadors.

El volum de partits dificulta trobar àrbitres i crec que no és un escenari òptim per ningú. Hauríem d'intentar cuidar-los més. Em preocupa veure alguns comportaments en categories de formació, però això no és un problema de l'arbitratge sinó de la societat. Les vegades que he pogut participar en espais comuns entre entrenadors i entrenadores i àrbitres l'experiència ha sigut molt positiva. Hauríem de treballar més per trobar aquests espais. A més, hem de trencar la barrera que fa que les dones només acostumen a arbitrar partits de dones. Això és un gran avenç.

Anna Junyer

*Exjugadora
Coordinadora seleccions
U16-U20 de la FEB*

Abans, els àrbitres eren com un contrincant més o almenys així és com ho interpretàvem nosaltres. Ara, l'arbitratge forma part del joc. És una part més. Per arribar a l'elit, es necessita un procés de formació. La quantitat d'avaluacions que han de superar els àrbitres és molt gran. La feina dels àrbitres no acaba quan el partit s'acaba. Aquesta dedicació és molt desconeguda per als aficionats.

La introducció de l'arbitratge a tres en moltes competicions ha provocat que molts hagin hagut de fer un salt molt gran. Això ha provocat que alguns no tinguin temps de completar el seu aprenentatge. A més, alguns àrbitres han de xiular molts partits en un mateix cap de setmana. Això augmenta el seu nivell d'equivocació.

Joan Creus

*Exjugador
i Director Esportiu*

Quan els àrbitres es reuneixen, busquen que el joc sigui més dinàmic. La conclusió, per tant, és que s'hauria de reduir el temps de durada d'un partit. No pot ser que duri dues hores o més. Hi ha maneres de reduir el temps, com la sacada ràpida o el temps dels tirs lliures.

Abans, després de cada partit de l'Eurolliga, l'entrenador o el director tècnic feia un informe sobre com havia vist l'arbitratge. Amb el pas dels anys això es va deixar de fer perquè no tothom ho feia. A mi em va servir de molta experiència perquè t'obligava a revisar el partit i treure les teves pròpies conclusions.

Jordi Vila

Entrenador

L'empatia és molt important. Els jugadors i els entrenadors s'haurien de posar a la pell dels àrbitres. Per fer això, el primer que haurien de fer és saber-se el reglament. Quan vaig ser formador d'entrenadors, me'n vaig adonar que el reglament era l'assignatura que interessava menys.

Un àrbitre ha de tenir tres virtuts, la de la imparcialitat, la de l'honestedat i la de l'objectivitat. La primera està molt assimilada. La segona té a veure amb xiular amb coherència i sinceritat el que es veu. Aquest també és un aspecte superat. La tercera fa referència a l'objectivitat, que significa xiular la realitat. Algunes vegades l'àrbitre no ho pot veure tot i aquí és on entraria l'ajuda de la tecnologia. Tot i que se'n fa un abús, l'Instant Replay ajuda a l'aproximació a la realitat. L'objectiu és no condicionar el joc i no influir en el resultat. A més, hi ha regles que s'han convertit en obsoletes.

Manolo Flores

*Exjugador
i Exentrenador*

El bàsquet ha evolucionat d'una manera tan física que ha fet més difícil l'arbitratge. Tinc la sensació que els jugadors s'allunyen de la cistella per evitar els contactes. Hi ha moltes faltes tàctiques que dificulten el joc.

El bàsquet actual ha agafat un camí en què s'aposta pel físic. Els àrbitres han de marcar fins on es pot utilitzar la força i el físic durant els partits. Ara hi ha molts contactes que no es xiulen i els jugadors interpreten que han de ser molt més físics.

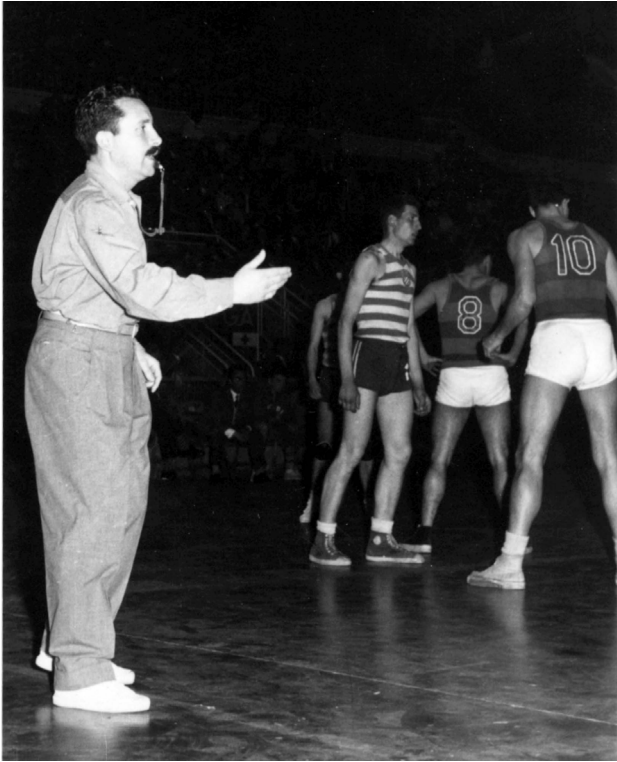

Àngel Palmi

*Impulsor del Grup
de Debat i exdirector
esportiu de la FEB*

L'arbitratge ha evolucionat i, al mateix temps, ha fet evolucionar el món del bàsquet. Vam passar d'un àrbitre a dos i després a tres. Ara, actualment, ja tenim quatre àrbitres perquè entra en joc l'Instant Replay. La tecnologia s'ha convertit en una eina imprescindible. Quan James Naismith va crear les 13 normes originals, ja va incloure aspectes molt interessants que tenen a veure amb l'arbitratge.

Les dimensions de la sala on el Grup de Debat es reuneix limita l'assistència, però és una satisfacció que les conclusions arribin als gairebé 5.000 entrenadors i entrenadores amb llicència, a les més de 800 persones associades a l'ACEEB i a tot el col·lectiu àrbitres i oficials de taula, que està format per gairebé 2.000 persones.

José Vallejo

Exàrbitre

Els meus primers contactes amb el bàsquet van tenir lloc a Saragossa, concretament a la pista de l'Helios l'any 1936. Simultàniament, practicava atletisme, frontó i rem i això, com és lògic, em va donar una base física que després em servia de molt en, la meva activitat com a àrbitre, que va començar l'any 1942. A la temporada 44-45 vaig ingressar al Col·legi Català, immediatament després de fixar la meva residència a Barcelona.

Andrés Pardo

Exàrbitre

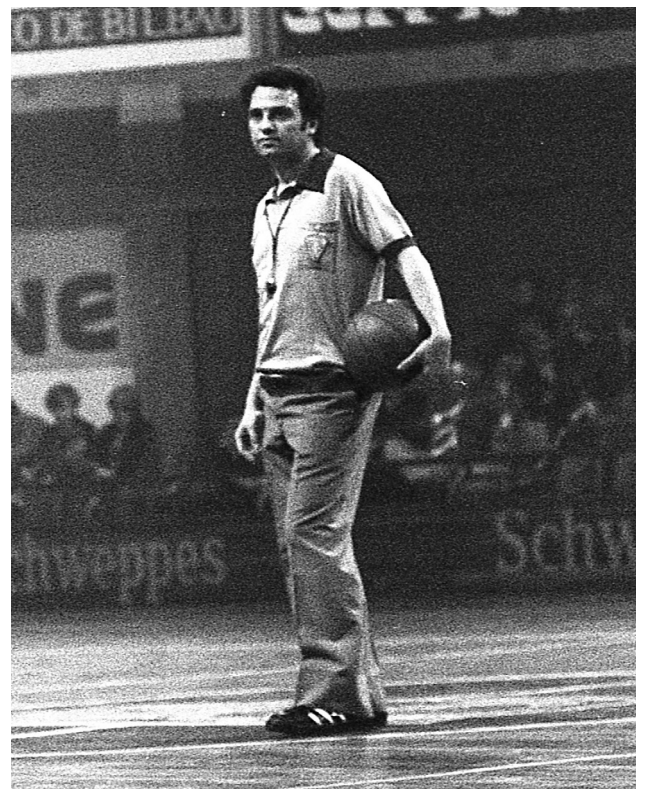
Per mi, l'arbitratge no és un "hobby" com diuen alguns. Arbitrar és fonamentalment una manera d'entendre i de portar la vida. Ser àrbitre t'ajuda a forjar-te com a persona. A arbitrar només s'aprèn arbitrant, a mesura que vas forjant la teva personalitat. La meva principal virtut va ser la regularitat. Rebem crítiques, però el nostre esperit ha de ser el de la neutralitat.

Eduardo Aznar

Exàrbitre

L'arbitratge ha de construir-se sobre quatre qualitats bàsiques; vitalitat, energia, sentiment i esperit de justícia. És necessari cultivar intensament aquestes vessants per trobar-se en condicions de complir de la millora manera possible la tasca arbitral. Ningú ha de creure que l'àrbitre és perfecte, però la seva voluntat ha de ser la inquietud per assolir aquesta perfecció. Aquesta va ser la meva principal preocupació i després de cada partit, ja amb serenor i amb perspectiva, feia un exhaustiu examen de la meva actuació.

Mateu Vilagrassa

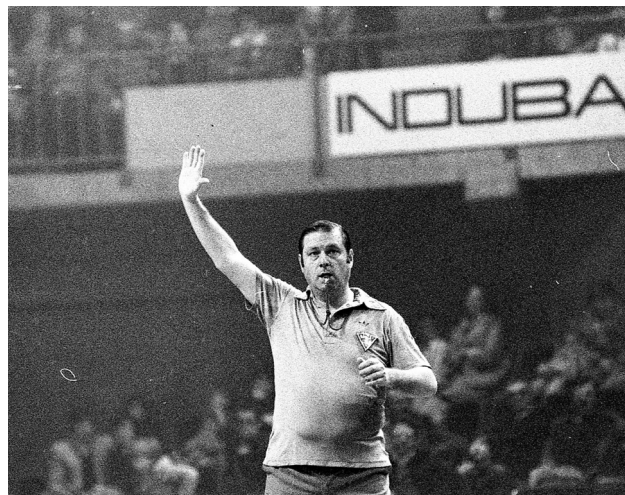
Exàrbitre

Em vaig iniciar en el bàsquet com a jugador, però quan només tenia dinou anys ja em vaig incorporar al Col·legi Català d'Àrbitres.

Vicenç Sanchís

Exàrbitre

Vaig anar al Col·legi d'Àrbitres per casualitat. Era el mes setembre, havia deixat de jugar i estava a punt de posar-me a entrenar, quan el meu germà em va preguntar si l'acompanyava al Col·legi d'Àrbitres per renovar el seu carnet i després hi havia un berenar/sopar amb companys. Me'n vaig anar cap allà i recordo que es va muntar un petit enrenou ja que la majoria em coneixien d'haver-me arbitrat. Em van agafar per banda els grans àrbitres de l'època i em van convèncer tant que vaig sortir amb el carnet a la butxaca.

Josep Mariné

Exàrbitre

Vaig dedicar part de la meua vida al bàsquet i finalitzar la meua carrera arbitral als Jocs Olímpics de Moscou va ser el premi més gran que em podrien concedir.

Joan Carles Mitjana

Exàrbitre

El fet de ser entrenador superior em va ajudar molt en la meua feina. Durant els partits, em donava temps a analitzar les realitats tàctiques que presentaven els equips. I aquesta anàlisi, alhora que dirigia el partit, em servia de molt si un entrenador em volia recriminar alguna cosa. Era útil perquè a l'hora de conversar li podies rebatre els arguments amb realitats tàctiques.

Lluís Guirao

Exàrbitre

Per arbitrar és imprescindible que t'agradi aquest esport i, sobretot, que tinguis moltes ganes de treballar. Pots arribar a un bon nivell, però és bàsic seguir treballant per millorar i escoltar la gent amb més experiència per anar sumant coneixements. És una professió meravellosa. Espero que els joves àrbitres que comencin s'ho agafin amb moltes ganes.

Xavier Amorós

Exàrbitre

Vaig començar molt jove amb l'arbitratge, i alhora anava madurant com a persona i creixent com a àrbitre. L'arbitratge ha marcat les meves relacions, la filosofia de vida, la manera de tractar la gent i portar el dia a dia. Més que orgull, em sento un privilegiat. Poder convertir la teua professió en allò que a un li agrada és una cosa que no té preu.

Anna Cardús

Exàrbitra

Quan faig balanç em quedo amb tota la trajectòria. Sempre m'he dedicat a l'arbitratge amb molta il·lusió. Recordo l'estrena a l'ACB, el partit inaugural de l'Eurolliga i alguns altres compromisos internacionals amb la FIBA. Mai m'he sentit diferent pel fet de ser dona. El respecte te l'has de guanyar tu. Els jugadors i els entrenadors sempre m'han tractat amb respecte i les crítiques o les protestes que he rebut durant la meua trajectòria han sigut les mateixes que els meus companys.

Comitè d'Àrbitres de l'FCBQ

Els esforços individuals de persones com Ferrer, Marqués, Berruga o Mariné van servir per dibuixar els orígens. Inicialment els arbitres s'agrupaven dins dels Col·legis d'Àrbitres, que s'estructuraven en quatre delegacions provincials que depenien directament de la Federació Espanyola de Bàsquet (FEB). José Vallejo va ser el fundador de l'Escola d'Àrbitres de Bàsquetbol de l'FCBQ (ECAB) a l'any 1979, sent president de l'FCB Pere Sust. Va ser arrel del desenvolupament de diversos articles de l'Estatut de les Autonomies, referents al món de l'esport a l'any 1985, que els quatre Col·legis d'Àrbitres Provincials, es van integrar en el Col·legi Català d'Àrbitres de Bàsquet (CCAB). En aquell moment el president del CCAB va passar a ser Santiago Fernández, que es va retirar l'any 1992 per passar a ser el primer director d'Arbitratge de l'ACB.

Durant la temporada 1988 es van unificar els departaments tècnics del CCAB i l'ECAB, creant-se la figura única d'un responsable tècnic. Amb l'aplicació a l'any 1992 de la llei de l'Esport promoguda pel Consell Superior d'Esports, els Col·legis d'Àrbitres es van convertir

en un departament dependent de les Federacions passant-se a anomenar Comitè d'Àrbitres (CABQ).

A partir d'aquest moment, va nomenar-se com a president Llorenç Gascó. Finalment, a l'any 1998, es va unificar l'estructura administrativa de l'ECAB i el CCAB, que fins aquell moment funcionaven de forma independent. A l'any 2000 en Llorenç Gascó va ser substituït a la presidència del CA-EABQ per José Luis Garcia Vela. A la temporada 2006 es va produir un canvi de nomenclatura, i els noms d'ECAB i CCAB van ser substituïts per EABQ i CABQ. L'any 2020, Pilar Landeira va ser nomenada com a nova presidenta del Comitè i Escola d'Àrbitres de l'FCBQ.

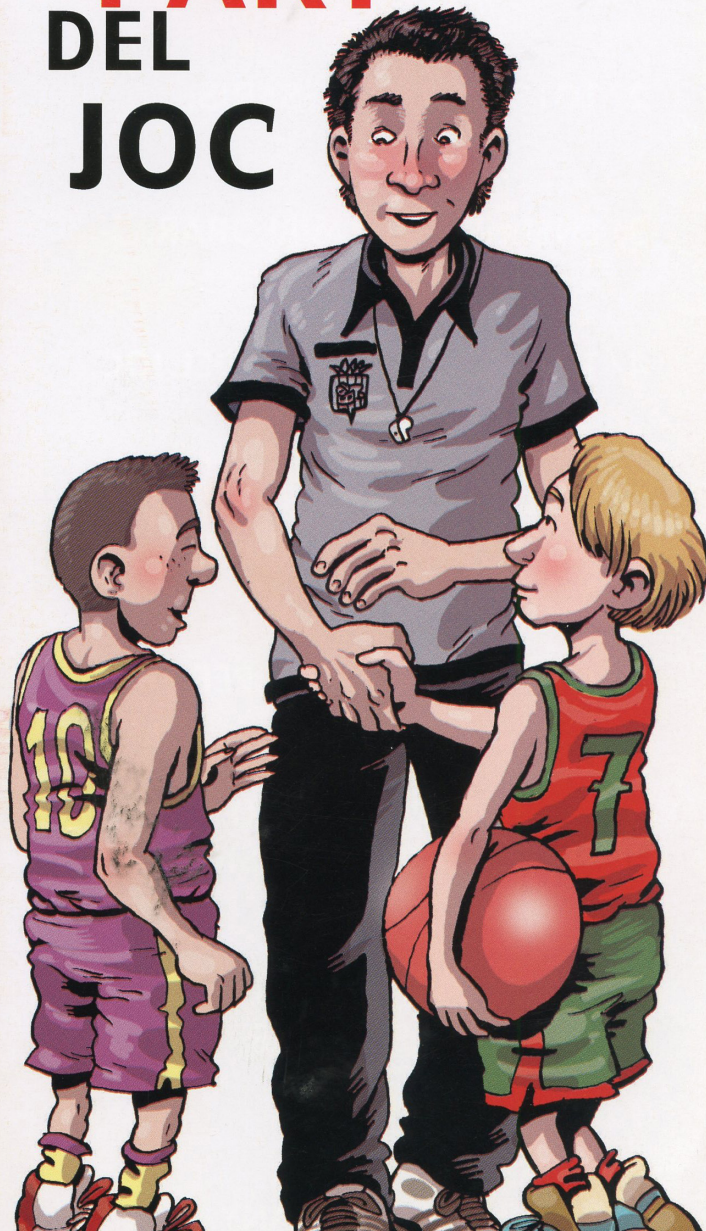
Àrbitres catalans internacionals

Alberto Baena (del 2021 fins l'actualitat, en actiu)
Arnau Padrós (del 2021 fins l'actualitat, en actiu)
Sandra Sanchez (del 2021 fins l'actualitat, en actiu)
Jordi Aliaga (del 2018 fins l'actualitat, en actiu)
Héctor Carmona (del 2018 fins l'actualitat, en actiu)
Yasmina Alcaraz (del 2017 fins l'actualitat, en actiu)
Leandro Lezcano (del 2011 fins l'actualitat, en actiu)
Toni Zamora (del 2011 fins l'actualitat, en actiu)
Óscar Perea (del 2007 al 2015)
Anna Cardús (del 2003 al 2016)
Tònia Gómez (del 1999 al 2010)
Manel Martínez (del 1999 al 2003)
José Antonio Martín Bertrán (del 1996 al 2020)
Manel Alzúria (del 1991 al 2008)
Javier Verde (del 1991 al 2023)
Santiago Fernández Giménez (del 1990 al 2003)

Joan Carles Mitjana (del 1986 al 2011)
Sergi Campos (del 1990 al 2003)
Xavier Amorós (del 1987 al 2008)
Pilar Landeira (del 1987 al 2002)
Francisco Campillo (del 1986 al 1993)
Víctor Mas (del 1984 al 1999)
Vicenç Sanchis (del 1984 al 1998)
Jose Ricardo Moreno (del 1975 al 1992)
Andreu Pardo (del 1973 al 1983)
Josep Marcé (del 1971 al 1986)
Mateu Vilagrassa (del 1970 al 1980)
Carlos Bagué (del 1965 al 1982)
Josep Mariné (del 1964 al 1984)
Santiago Fernández Pareja (del 1959 al 1974)
Eduardo Aznar (del 1959 al 1973)
José Vallejo (del 1955 al 1973)

BÀSQUET NET

TOTS FORMEM PART DEL JOC

Federació Catalana
de Basquetbol

